

SVETI FRANČIŠEK SALEŠKI

salve

RESNOST IN MILINA

Za obzidjem saleškega gradu je mali Frančišek veselo odraščal. Dihal je čist in svež gorski zrak, z vonjem cvetlic, smrek, pašne živine in zasneženih gorskih vrhov. Prav tako je srkal živo in globoko vero svojih staršev, ki se je odražala v molitvah in dobrih delih.

V gradu je bila tudi majhna kapela, v kateri je vsako jutro maševal mlad duhovnik opat Jean Déage. Za praznike so vsi odšli v župnijsko cerkev, ki jo je mali Frančišek nadvse vzljubil in je zanj ostala eden najljubših krajev. Mati Frančiška je tja večkrat odhajala tudi sama, v dežju, snegu in slabem vremenu.

Iz mladega dekleta je odrasla v močno ženo, polno dobrote. Posebno je skrbela za uboge bolnike, jih obiskovala in prinašala kruh, vino in čiste povoje ter jih previjala z lastnimi rokami, če je bilo treba. Njen mož je na enak način skrbel za kmete na svojih posestvih: pomagal jim je v težavah, da niso trpeli lakote.

Ponosen je bil na svojega prvorojenca in ga je vzgajal v resnosti, kadar je bilo potrebno, da bi postal močan in pogumen plemič, ki bi častno prevzel vodenje saleškega gradu.

Ob resnosti je vedno hodila mamina milina, ki je občudovala njegove modre besede in nežnost. Tako pameten otrok je vzbujal čudenje, zato sta ga starša pozorno poslušala, resno sprejemala njegova vprašanja in mu vse razlagala na način, da bi mogel razumeti.

